

quod neutrum sit, sicut, aquâ & melle permixtis, fit
mulsum, quod neq; mera aqua, neq; purum mel.

20. Nec *κοινωνία*, communicationem, hoc loco ac-
cipimus pro tali causatione, quâ causa aliqua alteri
subiecto effectum alterum aliquem tribuit: Sicut Deus
bonitatem suam creaturis, præceptor discipulo artem,
amicus amico consilium communicare dicitur.

21. Sed talem intelligimus Communicationem in-
ter diversas naturas, arctissimo vinculo copulatas,
quâ propria unius naturæ ita de toto *συνδυστάζουμένω* seu
complexo prædicentur, ut ab utrâq; eius totius natu-
râ minimè sint separata, sed alteri quidem, tanquam
subiecto primo, & primariae causæ efficienti insint, &
propter hanc secundo subiecto & secundariae causæ
efficienti, id est, ipsi toti individuo ex duabus naturis
constanti reverâ attribuuntur: atq; de hac *κοινωνία* ma-
ximè controvertitur.

Termini
prædican-
di modum
spectantes.
Concre-
tum.

22. Termini, qui spectant prædicandi modum, sunt
Concretum & Abstractum.

23. *Concretum* in hac doctrinâ est vocabulum signi-
ficans totam personam in duabus naturis consisten-
tem, ut, *Deus, homo, Filius hominis*.

24. Ubi tamen notandum, quòd sæpius eiusmodi
vocibus ad alterutram naturam in illâ complexione
respiciarur, nempe *Deus* principaliter notat divinam
naturam: *Homo*, humanam, idq; contingere induplici
propositionum genere monet *Hafenrefferus*: I. In pro-
positionibus, quibus mysteriū incarnationis & unio-
nis personalis exprimitur, ut *Johan. 1. v. 14. Verbum caro
factum est*: Id est, *Deus est homo*, 1. *Corinth. 15. v. 47.
Secundus homo est Dominus de caelo*. II. In propositio-
nibus, in quibus de toto constituto naturæ seu partes
enunciantur, hæc est de *Christo, Deus aut homo*
præ-